

кѣтъ търпѣше всичко кротичко, обрѣг-
нѣлъ отдавна вече на таквызи дрънка-
ници, а оставаше си твърдѣ равноду-
шенъ и нивъзмѣтимъ отъ неувнѣлъ му.
Каквото и да му казваше запрѣвнѣтъ
той покривваше съ главѣ, подигаше ра-
менѣ прѣзрително, смѣеше се съ гласъ
като дивакъ ужъ та ся развивахъ голѣ-
мытъ му уста исцѣло, а най послѣ по
нѣкога му и отговаряше само съ притчы,
напримѣръ :

Който не търпи нищо непридобыва.

Малко дѣждь прѣстанва многото вѣтръ.

Мухыгѣ ся неловягѣ съ оцетъ.

Мѣсецѣтъ не ся хваща съ зѣбы.

Както си постѣли нѣкой така и спи.

Който е игралъ на хорото трѣба да
плати на дигуларитѣ ; и други таквызы.

Волскый бѣше го намразилъ за това
и неможеше да търпи да гледа сбѣрча-
ното му лице, и най вече гърбавѣтъ му
задницѣ. Понеже както е извѣстно, нѣма
друго по-мръсно и по-отвратително отъ
задницѣтъ на чловѣкъ когото не обы-
чамы. Най послѣ до толкозъ вече бѣ му
умръзнало това състояніе, щото като
му дойде на умъ за младѣтъ онзи по-
лякъ, който запрѣвнѣтъ, запалилъ леглото